

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Fehér számok

Leverhet sötét öklöd,
 kilencig beledöglök,
 de tízre csak fölállok,
 Szívemben fehér számok
 s fényben vibrál az ördög –
 Kilencig beledöglök,
 de tízre csak fölállok.

Teszem, mit eddig tettem,
 sebet nyitok a sebben,
 csontommal fölkaróztva
 pompázom, mint a rózsza –
 Talán Krisztus sem szebben.
 Sebet nyitok a sebben,
 pompázom, mint a rózsza.

Még nyár van. Szegett dinnye:
 édes az alkony ínye –
 Szél után szellő marad,
 akadó, bomló szalag
 s fű hajlik rozsdás sínre.
 Szerelmem hová vinne?
 akadó, bomló szalag.

Lélekzetem fellebeg,
 kibéleli az eget –
 fészket rak, ím, a bánat,
 madár, magyar hazámat
 kiköltse s énekemet.
 Kibéleli az eget,
 fészket rak, ím, a bánat.

Leverhet sötét öklöd,
 kilencig beledöglök,
 de tízre csak fölállok.
 Szívemben fehér számok
 s fényben vibrál az ördög –
 kilencig beledöglök,
 de tízre csak fölállok.

Férfi létem nem adom.
Volt Annám, volt Margitom
s anyám. Napba szállt tanyám
hull, mint Éva bűne rám –
Őszöm, ha lesz, tört ikon.
Volt Annám, volt Margitom
s anyám, Napba szállt tanyám.

Száraz sóm oldja harmat,
könnyeim megint marnak.
Nyers Holdra nyílnak fogak,
kutya s menny összeugat –
adj, Istenem, hatalmat!
Adj, Istenem, hatalmat,
kutya s menny összeugat!

Teszem, mit eddig tettem,
sebet nyitok a sebben,
csontommal fölkarózva
pompázom, mint a rózsza –
Talán Krisztus sem szebben.
Sebet nyitok a sebben,
pompázom, mint a rózsza.

Leverhet sötét öklöd,
kilencig beledöglök,
de tízre csak fölállok.
Szívemben fehér számok
s fényben vibrál az ördög –
Kilencig beledöglök,
de tízre csak fölállok.

Léleketem fellebeg,
kibéleli az eget –
fészket rak, ím, a bánat,
madár, magyar hazámat
kiköltse s énekemet.

Kibéleli az eget,
fészket rak, ím, a bánat.